

tilbage, de mener ikke, de har Raad til at købe, inden Varepriserne bliver sat noget ned. Det er det, man møder rundt omkring, og det kan vi ikke komme udenom. Saafremt vi paa forskellige Omraader efterhaanden kunde faa Priserne noget ned — jeg tænker ogsaa her paa Byggeriet —, er det en given Sag, at ikke alene store Nyarbejder vilde komme i Gang, men ogsaa en Række Reparationsarbejder, som man ikke har gjort noget videre ved en hel Række Aar, vilde der øjeblikkelig blive taget fat paa. Den Strid, der hersker i Øjeblikket, synes jo enkelte Steder at være udartet til det rene Vildskab, men derfor maa vi her paa Rigsdagen dog ikke miste vort klare Omdømme og i en Panikstemning som den, der raader adskillige Steder i Landet, gennemføre et Lovforslag, hvis Vedtagelse vi senere maaske bittert vilde fortryde.

Om Enkeltheder i dette Lovforslag, der er fremsat af det radikale Parti, skal jeg ikke udtale mig, men kun i al Almindelighed fraraade at vedtage det. Efter at vi nu for kort Tid siden har fornyet vor Forligsinstitution, har gennemført forskellige Ændringer og Forbedringer deri, tror jeg ikke, at Tiden er inde til at opføre en ny Bygning og indrette en Voldgiftsdomstol ved Siden af Forligsinstitutionen. Thi vi bør være meget varsomme med at aabne Mulighed for at faa afsagt Domme, naar vi ikke har Sikkerhed for at have Magtmidler til at tvinge vedkommende, baade Arbejdere og Arbejdsgivere, til at efterkomme disse Domme. Der er nogle, der siger, at det skal vi ikke tale saa meget om, men jeg mener, at det skal meget nøje overvejes, og jeg skal henlede Opmærksomheden paa, hvad en Mand, som maaske mere end nogen anden Enkeltmand har Autoritet paa de Omraader, en Mand, der er respekteret, derom er jeg overbevist, i alle Lejre, nemlig Nationalbankdirektør Ussing, har udtalt om det Spørgsmaal; han har sagt, at hvis der var Tale om virkelig Voldgift — og det er altsaa det, som der er Tale om her —, vilde han erkende, at den ene Part maatte have Ret til at holde sig udenfor, og at det i hvert Tilfælde var tvivlsomt, om Samfundet kunde paabyde en Voldgift mellem de to Parter. Nu kan man naturligvis sige — og det findes der ogsaa

noget om i Lovforslaget —, at der skal kunne idømmes Bøder, Overtræderne skal maaske sættes i Fængsel. Men vi maa huske paa, at her staar vi overfor Organisationer, som har 300 000—400 000 Medlemmer, og at idømme saadanne Organisationer Bøder, som de ikke betaler, er der ikke ret meget ved, og sætte dem i Fængsel kan der antagelig heller ikke være Tale om. Derfor mener vi, at der ikke og allermindst i dette Øjeblik kan være Tale om at gennemføre et saadant Lovforslag, som man baade fra Arbejdernes og Arbejdsgivernes Side bestemt gaar imod. Hvad Arbejdsgiverne angaar, vil man maaske sige: her kan Bøderne virke, her kan man paalægge Bøder paa 10 000—20 000 Kr. eller meget mere, og efterhaanden vil Bedrifterne saa komme i Gang. Men maa jeg saa spørge: Naar nu en Arbejdsgiverforening eller flere Arbejdsgivere indenfor en Branche mener, at de ikke kan være tjent med den Dom, som Domstolene har afsagt, at de ikke kan holde deres Virksomhed i Gang med de Lønninger, de i Henhold til den maa betale, har de saa ikke Lov til at afskedige en Del af deres Arbejdere? Lad os tænke os en Fabrik, hvor der normalt er beskæftiget 100 Arbejdere, er der noget i Vejen for, at den kan afskedige 25—50—75 af dem? Hvad vil man gøre overfor en saadan Arbejdsgiver? Man kan antagelig ikke forbyde ham at afskedige sine Arbejdere, og netop saadanne Afskedigelser er desværre foregaaet i længere Tid, fordi Fabrikkerne ikke har haft tilstrækkelig Afsætning for deres Produkter. Saa vil man maaske sige: ja, men i saadanne Tilfælde kan Staten overtage Virksomhederne; men for saa vidt man maatte nære Tanker i den Retning, vil jeg sige, at her kan vi fra vor Side aldeles ikke være med. Vi ønsker at skabe den størst mulige Respekt for Forligsinstitutionen, og vi mener, at det vilde være meget farligt at overlade til en enkelt Mand eller enkelte Mænd at bestemme Arbejderlønninger og meget mere i de kommende Tider. Naar man henviser til Udlandet, maa jeg sige, at det vist alligevel i de fleste Tilfælde er lovlige spinkle Erfaringer, man har gjort der, de er lovlige spinkle til, at man kan bygge paa dem.

Der kunde være mange andre Betragtninger at fremføre, naar Talen er om tvun-